

O hribu „Straßengel" pri Gradcu

29. August 1840, pri hribu „Straßengel", od 15:45 do 18:15 ure popoldan

Prevod A.P.

Pišejo K. G. L. in Ans. H.

1 Ne glede na to, kako neurejene in v nasprotju z namenom se vam zdijo nekatere tvorbe, verjemite, da se niti drobec prahu ne ustavi in premakne s svojega mesta brez polne moči Moje večne ljubezni in modrosti.

2 Glejte, območje v katerem se nahajate je povsod obkroženo z neurejenimi gorami, hribi in griči, od katerih je nekaj bolj visokih in nekaj bolj malih. Če bi svoje naravoslovce vprašali: »Zakaj je tako?«, vam ne bi povedali nič drugega, kar ne bi vedeli že sami. Rekli bi: »Vse to so ustvarile surove in nerodne naravne sile tako rekoč po naključju in se bo sčasoma zaradi njih postopoma zopet vse bolj ali manj spet spremenilo. Spet drugi bodo rekli: »To vrsto gore je ustvaril ogenj, druga vrsta pa je nastala od jugozahoda proti severovzhodu zaradi postopnega kopičenja in spet drugi bodo rekli, da so te gore in hribi iz več razlogov ustvarile naplavine in še več podobnega bi slišali.

3 Toda, če bi jaz na sredini odprl tak hrib in ga razdelil do ravne površine in sicer v različnih smereh vse do njegovega vrha in bi učenjaki lahko hodili in gledali po teh zdaj odprtih ulicah drobovja takšnega hriba, bi vse to uničilo njihove izobraževalne sisteme, saj bi med glino in plastmi peska videli več sto kilogramov težke kamnite mase, potem zopet kamniti grušč, pa premog, ponekod tudi okamnele živalske kosti kopenskih živali in prav tako živali, ki so živele v vodah in tu in tam bi našli celo naprave, na katerih bi bili še vedno jasno vidni sledovi človeških rok.

4 Kaj menite, da bi vam rekli naravoslovni učenjaki? Menim, da bi skomignili z rameni in glavo obračali po vetru, iz njih pa pa ne bi prišlo nič drugega kot iz dreves. Glejte, ta hrib je ravno tak konglomerat. Zato je za vaše znanje dobro vedeti, kako je nastal tak hrib in drugič zakaj? V tretje pa je potrebno dodati še malo zgodovinske note.

5 Iz prejšnjih sporočil že veste in sicer iz živalskega sveta, od kod, kako in zakaj ta nastaja in obstaja. Toda v vašem znanju je še vedno majhna vrzel in ravno sedaj je priložnost, da jo zapolnimo.

6 Veste, da materija ni nič drugega kot velika šola poniževanja ošabnih duhov. Veste tudi, da je voda v svojih čistih sestavinah poplava milosti iz Mojega usmiljenja. Tudi sončna svetloba izhaja iz Moje milosti in toplota iz Moje ljubezni.

7 Zato tiste male živali, ki izvirajo iz svetlobe (atomi svetlobe ali monade), niso nič drugega kot nosilke Moje usmiljene ljubezni in milosti iz Mojih višin do materialnih globin Zemlje. Niso nič drugega kot nešteti animirajoči ljubezenski delci, ki se izlivajo iz Mene, da bi na ta način oživili mrtve duhove. To sem vam ob možnosti že pokazal z upodobitvijo rastlinskega sveta in še posebej z drevesi.

8 Glejte, včasih se zgodi, da zlasti na območjih, kjer so velike vode, (več vode, več milosti), vidim v nekaterih predelih veliko zrelost ponižane snovi. Tam potem pustim,

da teče iz Mene večji tok življenja. To opazijo svobodni in dobri vodni duhovi in v tem občutijo veliko veselje, ko tečejo skozi skupno življenje. Nato se osvobodijo svoje skupnosti in z vodo odigra prosto igro, tako da jo pogosto v eni uri pripravi v nemirno in poskočno gibanje.

9 Bližje kot je od zgoraj tok življenja, višje se radostno dvigajo tudi poplave. Tako kot se pri ljudeh veliko veselje izraža v krožnem gibanju (N.T, s tem seveda ne mislim vašega plesa na zabaviščnih zabavah, ampak tistega, ki ga je imel mož po Mojem srcu David pred skrinjo zaveze), prav tako se ti duhovi združijo v vodi in skupaj z njimi plavajo v hitro rastočem krogu. Ko potem vidijo in dojamejo, da je življenje iz Mene iz višin v vidni oblačni obliki daleč razprostrlo svoje odrešitvene roke, se zgodi, da živahni duhovi v svojem veselju podvojijo svojo krožno poplavno gibanje in se dvignejo nad ogledalo do odrešujočih rok Mojega usmiljenja.

10 Glejte, takšno gibanje potem občutijo daleč vstran neštete množice, saj se to podvodno gibanje prenaša do vseh področij takšnega glavnega plemena. Istočasno pa takšne udeležbe potekajo tudi na kopnem, saj pogosto v kratkem času naravni duhovi prepotujejo več kilometrske razdalje. V svoji omotičnosti ne prizanesejo ničemur, kar jim pride nasproti; drevesa, hiše, orodja, ljudi in živali. V to njihovo veselo divjanje je brez prizanašanja vzeto prav vse.

11 Tako pri zgornje deželni pojavi nastaneta dva bistveno različna lika. Obstajajo tisti, ki so skromni v svoji vnemi in se izrazijo v tako imenovanem vrtincu ali pravih vetrnih hlačah. Toda drugi so bolj neukročeni v svojem veselju; ti žarijo v svoji vnemi in se kažejo kot tako imenovani ognjeni vrtinci ali ognjene hlače.

12 Glejte, ko se ti vrtinci združijo z vsem, kar so vzeli z seboj in potem z neverjetnim in hitrim kroženjem pride do velikega razrahljanja snovi v širšem krogu. In snovi se, kot je pesek, kamenje, vodne in kopenske živali in druge razne stvari, na mestu, kjer se zgodi glavno odrešenje, zbere v goro, kot je ta hrib.

13 Tukaj imate sedaj kako. In, ko imate tega, tudi zakaj ne bo daleč od vas!

14 Kajti zakaj je podan že v odgovoru na vprašanje kako! Drugi razlog, glede načina nastanka tega hriba zakaj, vam bo takoj postalo jasno, če se ozrete na prikaz narave drevesa. Če pogledate les drevesa, vidite, kako se zlobnost takšnih duhov pojavi v novonastali obliki in prav tako je s tako veliko odrešitvijo. Kajti kjer koli je hrana, se pojavijo tudi nepovabljeni gostje, ali tisti, ki še niso oblekli poročne obleke in zato še niso pripravljeni za življenje. Ti so potem na vam vidni način zopet potisnjeni na preizkus ponižnosti v skrajno temo.

15 Pri vas pa je potrebno odpraviti še eno zmotno predstavo. Ne mislite, da so vidna snov kot so kamni, zemlja, rastline, drevesa in podobno sami duhovi. Ne, vse to je le

njihov zapor, kjer se jim iz Mene režejo niti življenja. In samo do mere, ki jim dovoljuje Moja volja, se jim odprejo majhna vrata, da se postopoma odmaknejo od smrti in to s pomočjo proste volje intelligence, ki je lastna vsakemu duhu. Povem pa vam, da materija sama v sebi ni nič drugega kot srd Moje jeze, ki jo je ublažilo Moje usmiljenje.

16 Zakaj se snov tu in tam različno izraža, vam bo skupaj z več drugimi stvarmi razloženo, če boste obiskali vam znane Alpe (Koralpe). Toda najbolj nazorno vam bom to pokazal z razkritjem središča in preostale zasnove Zemlje. (knjiga Jakoba Lorberja Zemlja in Luna). Zdaj pa še nekaj o zgodovini:

Zgodovina hriba „Straßengel“

20. Avgust 1840, popoldan (nadaljevanje)

1 Leta 1263 so se med ljudmi, ki so živeli na tem območju zelo razrasli tatvina, umor in nečistovanje, zato je bilo potrebno poslati angela smrti s črno baklo jeze, da je takim ljudem povsod prižgal drobovje in jih s tem uničil.

2 To je bila splošno znana vrsta smrti, ki se je takrat pojavila ne samo v teh krajih, ampak skoraj po vsej Evropi in je bila znana kot „črna smrt“.

3 V tistem času pa je ob vznožju tega hriba proti zahodu živela kmečka družina, ki mi je bila zelo prijetna. Gospodarju sem zaradi njegove pobožnosti dodelil tudi notranji vid.

4 Nekega poletnega večera so se tu zbrali močni nevihtni oblaki in se ravno nad tem hribom izpraznili, seveda pospremljeni z tisoč mogočnimi strelami in najbolj groznim grmenjem.

5 Kmet je v tem izrednem vremenu opazil drugačen pomen, kot bi ga razumeli vaši današnji učenjaki in je rekel svojim pobožnim služabnikom:

6 „Ljubi otroci, ne bojte se! Tudi v svoji jezi Gospod ne pozabi tistih, ki ga imajo radi z vso dušo, iz vsega bitja in z vso močjo. Težka kaznovalna pravica večnega vladarja sveta leži nad tem črnim oblakom, toda njegova leva roka blagoslavlja glave tistih, ki ga imajo radi. Bodite prepričani, da nam bo Gospod po tistem angelu, ki ga pošilja, da kaznuje svet, nam zagotovo in resnično pomagal kot tolažilni rešitelj.“

7 In glejte, ko je kmet svojim sorodnikom izrekel te meni prijetne besede, je zaslišal s ceste, ki je takrat že bila tu, nekoga, ki je v strelah, nevihti in toči klical na pomoč. Hitro je odšel iz sobe in vzel z seboj močno palico iz jelke in prizadetemu priskočil na pomoč. Ko je moškega našel ležati skoraj na pol mrtvega na cesti, ga je takoj naložil na ramena in ga odnesel v svoje stanovanje, kjer je na njega pazil vso noč.

8 Naslednji dan je ta neznanec rekel kmetu: „Sledi mi na ta hrib!“ – In kmet mu je

sledil z svojo palico. – Takrat reče neznanec kmetu: „Vtakni to palico v zemljo!" – In kmet je storil, kar mu je neznanec naročil. In glej, glej, palica je takoj ozelenela in postala čudovito drevo!

9 Neznanec je govoril še naprej: „Glej, to naj ti bo v znamenje mojega poslanstva in tvoje zvestobe! Kajti jaz sem božji poslanec na Zemlji in želim uničiti kljubovalni človeški rod. Ker si vzel palico in mi prihitel na pomoč, si tako rekoč v svoji pobožni preproščini človeku rešil življenje. Glej, zato jemljem polovico tega tvojega prijateljstva in pomembni del jeze, ki mi je dana, se bo umiril.

10 Nato je zdaj prepoznani angel segel k svežemu drevesu, ga prelomil na pol in rekel kmetu: »Glej, to je črna bakla smrti, po kateri bodo tisoči in tisoči našli svojo časovno, mnogi med njimi pa tudi svojo večno smrt. Ves čas moje vladavine te bom varoval in po gospodovi volji se vam ni treba ničesar bati. Vsak večer bom prišel k tebi. Ti pa pojdi podnevi na različne kraje in povej tistim, ki zelo trpijo, da se morajo, če se želijo rešiti pred smrtjo, zateči na ta hrib k drevesu, ki sva ga sedaj zasadila in se pokoriti in postiti tri dni in tri noči. Potem naj vzamejo s tega drevesa vejico in s tem znakom jim bo prihranjena moja jeza.«

11 Glejte, to je prvotna zgodba! Tega kmeta je več okoliških prebivalcev, ki so bili tako rešeni, poimenovalo kot „Angela z ceste". Toda zaradi svoje pobožnosti ni želel tega imena, ampak ga je dal reševalnemu angelu smrti, toda ta ga je dal v obličju tega kmeta meni.

12 Iz tega razloga so kasnejši potomci pri tem zlomljenem drevesu v svoji pobožni preprostosti zasadili mojo podobo, nad katero je bila kmalu zgrajena današnja cerkev.

13 Kar se tiče nadaljnje zgodovine tega kraja, lahko tako ali tako najdete v vsaki kroniki te dežele, saj je le zgodovinska, brez kakršne koli nadaljnje moralne vrednosti.

14 Poglejte torej na tega kmeta, čigar palico še do te ure lahko vidite v tej cerkvi. Tudi vi bodite prav tako polni ljubezni in preprostosti! Potem boste tudi vi vedno in povsod v Meni našli vašega velikega „Rešilnega angela s ceste"! - Amen. Jaz, večna ljubezen in modrost. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi